

## De Cursus-Periodiek

Waarom hooren wij in 't Orgaan zoo goed als nooit iets over de Cursus-Periodiek?

Zoo wordt bij herhaling gevraagd.

En bij herhaling werd geantwoord:

Lees toch de Cursus-Periodiek zelf.

\* \* \*

Een onzer hoffelijke opponenten maakt een buiging en antwoordt: Terecht. Maar kunt U in 't belang van de zaak niet aan alle leden der Vereeniging eens wat laten zien van de Periodiek? Ik bedoel niet, hoe 't orange-zwarte kalfje eruit ziet en hoe vriendelijk dat aandacht, maar van den inhoud. Niet over den inhoud schrijven, bedoel ik, maar den werkelijken inhoud ons laten zien.

Natuurlijk, dat kan. En wij beginnen ermee in dit nummer (zie hienevens).

Van elk der vakken, althans van eenige, zullen wij een complete „les" ter kennis-making opnemen.

Wij beginnen met een les van den heer Van de Hulst, die bezig is over „Vertellen op Zondagschool" te doceeren.

Het nevenstaande is de vijfde les, die de heer Van de Hulst over vertellen geeft; er zullen nog eenige lessen volgen.

Weggelaten is ditmaal — wat toch wel bij de les behoort — de inleidende woorden en de „opgave", die de cursist kan uitwerken en inzenden. Hij is daartoe niet verplicht, maar zoo hij zijn werk inzendt, wordt het gratis voor hem gecorrigeerd.

148

## W. G. V. D. VOORBEREIDING

Onze voorbereiding (II).

Vertellen.

Een vorige maal schreef ik: „Wanneer moet ge u voorbereiden? De meesten doen dit zoo kort mogelijk vóór de vertelling. „Dan weten we zoo dadelijk 't best, wat we vertellen moeten," zeggen ze.... Verkeerdt Héél verkeerd!"

En ik herhaal nu nadrukkelijk: „Absoluut verkeerd!" Wat u opnam tijdens uw studie, moet in u verteren. Het moet niet iets afzonderlijks blijven, dat ge zoo gaaf en onveranderd mogelijk weergeeft aan Uw kinderen. Het moet deel van u zelf geworden zijn. En dan moet ge uit uw eigen rijkdom putten. Dan alleen kunnen 't schatten, werkelijk waardevolle schatten worden voor uw kleinen.

En dan is er nog iets, waarop ik in deze cursusles voornamelijk uw aandacht vestigen wil. Er moet tusschen uw voorbereidings-studie en uw praktisch vertellen een behoorlijke tijd overblijven voor zelfinkeer.

Zelfinkeer!.... U schrikt misschien van dit zwaarklinkende woord. Laat me 't dan maar anders en heel eenvoudig zeggen: „U moet eens rustig over uw vertelling nadenken!" Ja, zóó klinkt het zeker heel eenvoudig, maar als u nu meent, dat het opvolgen van dezen raad ook zoo heel eenvoudig is, hebt u 't mis.

Dit nadenken, dit tot u zélf inkeeren, is een zwaar werk; 't is het moeilijkste gedeelte van uw voorbereiding. Daarom — onbewust misschien — slaan verreweg de meesten 't maar heel-maal over en zijn al heel tevreden, zijn soms zeer met hun eigen ijver en toewijding aan de goede zaak ingenomen, als ze vlijtig den Bijbel en de handleiding bestudeerden, aantekeningen maakten, werkten en zwoegden tot ze er mee van werden.

Maar er zelf over nadenken, tot ons zelf inkeeren?.... Moet dat ook? Goed! Dat kunnen we nog wel even er bij doen. Vlug nagaan in ons zelf, of we alles nog weten: den goeden gang van de vertelling, de aansluiting bij de vorige, de toepassing?.... Ja, 't zit er nog goed in. Klaar!

Zóó is 't toch maar een kleinigheid en gansch geen zwaar werk. Ja, maar zóó bedoel ik het niet.

Laat mij probeeren, u duidelijk te maken, wat ik wél bedoel. Ik doe dat 't best met een voorbeeld.

U hebt u voorbereid voor de mooie, voor kinderen altijd bekoorlijke geschiedenis van „Ella en de weduwe van Zarfath." U is rondom klaar zooals u meent.

Nu neemt u den volgende den dag, twee, drie dagen later desnoods, er een halfuurtje, een kwartier af om nu eens, geheel zonder boek, zonder aantekeningen, zonder een ténúdenken zelfs aan wat u over de geschiedenis gelezen hebt, rustig na te denken.

Na te denken! Waarover? Eerst over het gebeuren-zelf. We spraken immers vroeger af, dat vertellen = laten zien. En ook, dat, wie wil laten zien, toch altijd eerst zélf moet zien.

Welnu, in dat kwartier, dat halfuurtje van nadenken, moet u de geschiedenis „zien." Ik zei reeds, half schertsend, dat u zoo iets 't best doet met uw ooggen dicht. D.w.z.: U moet al uw aandacht samentrekken.

U moet Ella „zien" trekken door 't eenzame, dorre, droge land; midden in velerlei gevaar; hij is immers een vluchteling. U moet de weduwe van Zarfath „zien" sprokkelen onder de halfverdorpe boomen buiten het stadje; midden in de hitte; doodmoed en ziek van honger en verdriet. U moet haar „zien" omkijgen naar haar verre huis, waar ze haar armen jongen weet die straks de laatste koek in zijn jonge leven eten zal.

U moet „zien" het jongetje thuis, op den drempel van de

## HULST VERTELLEN

armelijke Fellah-woning, wit-grijs in de blakende zon. U moet hem „zien" wachten op moeder, op brood voor zijn bitteren honger.

U moet „zien", hoe moeder met den vreemdeeling haar huis en haar jongen nadert....

U moet „zien"! Als ge 't probeert, als ge u gaat oefenen door trouwe herhaling in dat „zien" en eenige vaardigheid verkrijgt, zult ge u over drie dingen verwonderen.

Ge zult al „ziende" merkwaardigheden ontdekken, waarvan ge onder 't studeeren in uw boeken 't bestaan niet vermoedde en die Zondag uw vertelling zoo teeknend, zoo helder, zoo boelend kunnen maken. Ik noem b.v. maar: de bloote voeten van de vrouw, half weggezakt in het rullige stof van het heete veld.

Ge zult merken, dat uw kinderen beter, veel beter gaan luisteren dan anders: ze gaan nu ook „zien".

Ge zult onderwinden, dat uw oude zorg, te vroeg klaar te zullen zijn met uw vertelling, gansch overbodig wordt; misschien zult ge moeten worstelen, om niet te laat klaar te zijn. Oefening maakt ook hier den meester.

Dan is er nog een belangrijke zaak, waarover ge nadenken moet. Ik bedoel den *bouw*, met een voornameer woord gezegd, dat vooral musicus gebruiken bij hun werk, de *compositie* van uw vertelling.

Hoe zult ge beginnen?

Neen, niet met dat afgesloten zinnetje: „Een vorige maal hebben we gehoord, dat...." U moet uw kleine luisteraars opeens een onzichtbare, levende plaat voorhouden. Ze moeten al dadelijk iets „zien".

Nu kunt ge — dit merkt ge wel — op velerlei wijzen beginnen. Ge kunt zeggen: „Op een eenzamen weg, midden in de brandende zon, loopt een man. Zijn voeten sloffen door het dikke stof, zoo moe is hij...." Ge kunt evengoed, misschien beter nog, zóó beginnen: „Alweer een dorre tak, nóg een. Die vrouw zoekt hout voor een vuurtje. Ze vindt genoeg: de dorre boomen laten veel doode takken vallen. En toch, toch is die vrouw niet blij...."

En als ge 't begin vindt, gaat ge verder bouwen, tot het slot toe.

Een prachtig werk; maar héél moeilijk. Daarom zei ik straks: 't is het moeilijkste gedeelte van uw voorbereiding." Maar — 't is ook het mooiste, het meest waardevolle en 't dankbaarste. Ge zult het lezen in de ooggen van uw kinderen.

Ook zult ge zoo kunnen vinden, waar in de les de „toepassing" als vanzelfsprekend naar voren komt. Ge ziet de vrouw weifelen op Elias' vraag. Ge voelt ook haar Godsvertrouwen, en als vanzelf spreekt ge daarvan tot uw kinderen. Dat wordt een „levende" preek.

Dit zware werk is 't probeeren dubbel waard. En 't is toch gemakkelijker nog dan 't lijkt.

Alleen: ge moet u dwingen tot rust, en tot denken. Dat kan in uw leuningsstoel; dat kan op een eenzame wandeling buiten; dat kan op uw bed, voor ge slapen gaat; dat kan, desnoods nog, op uw weg naar de Zondagschool; maar de kans van slaagen is dan wel gering.

Rust, samentrekking van uw gedachten, volharding.

Voor één ding moet ik nog waarschuwen. Denk niet: ik ken die oude geschiedenis nog wel, en 'k zal nu maar dadelijk met het „nadenken" beginnen. Dat loopt verkeerd, onverbiddelijk. Dan gaat ge bouwen, zonder uw steenen en uw kalk klaar te hebben. Eerstige studie vooraf blijft noodzakelijk.

De Schriftelijke Cursus omvat de volgende vakken:

Inleiding tot den Bijbel

O. T. personen.

De Synoptische Evangelien

N. T. personen.

Oostersche landen.

Oudheidkunde.

Zondagschool (w.o. vertellen).

Kennis van het kinderleven.

Kerkgeschiedenis.

Christelijk leven.

Zending.

De lessen worden gegeven door de volgende docenten:

Dr. K. Sonies.

Ds. E. van Meer.

Ds. A. C. van Uchelen.

Ds. W. S. van Leeuwen.

Ds. G. C. Schellenberg.

Drs. Th. C. Vriezen.

H. J. Eggink.

W. G. van de Hulst.

H. A. de Boer Azn.

A. L. Lührman.

Tobias Mulder.

Men kan te allen tijde beginnen.

Aanmelding aan 't Bureau der Vereeniging.

Men verbindt zich voor één jaar.

Het cursusgeld bedraagt f 5.— per jaar, te voldoen bij vooruitbetaling; desgewenscht per kwartaal, door storting op de girorekening der Vereeniging: 8521.

149